

Моста върху когото падне
Той ще бѫде робъ.

Когато играчите минаватъ трети пътъ подъ моста, дѣцата който сѫ мостъ, спуштали си рѫцѣтъ върху нѣкой играчъ и той извиква: „Азъ съмъ робъ“! Прѣминаватъ всичките, а този който е взетъ робъ, отива на 15 крачки отъ моста и чака за други единъ робъ, съ когото ще образуватъ новъ мостъ. Тѣзи които по направлѣніе сѫ биле мостъ, ставатъ играчи.

Така прѣминаватъ и подъ този мостъ. Играта се продължава до като се изредѣятъ всички.

ОТЪ НИКОЛЧОВИТЕ ИГРИ.

Динъ день бѣхме се събрали у единъ нашъ другаръ. Слѣдъ като се наиграхмѣ на двора, влѣзохме въ кѣщи за да видимъ новата Николчова игра, която билъ научилъ на скоро.

Николчо взе единъ бѣль, гладъкъ тѣнъкъ листъ хартия и нарѣза отъ него разни фигури: човѣчета че пишѫтъ, че носятъ пушки, че се боряятъ и много други.

Върза всѣка фигура съ по едно конче за крака, а за свободния край па кончето закачи по една сачмица. (Може да се свѣржи камачета или други нѣкои тежки прѣдмети). Подиръ това взе другъ единъ листъ хартия, безъ гънки, натопли го добре отъ двѣтъ страни по редъ на огнището, простира го на една дървена маса и започни да го трие съ рѣка все по едно направление. Три го около 15—20 пъти. Харгията залѣпна на масата и още като ѝ трибше чуваше се да прѣщи.

Като направи това, той дигна хартията отъ масата и ѝ поднеси надъ изрѣзаните фигури. Ехъ, тогава